

управлява по своята воля, безъ да губи нѣщо и безъ да носи нѣкаква отговорност за него“.

Принцъ Албертъ прѣдвидѣлъ тѣй сѫщо и австро-германския съюзъ. Въ септемврий 1859 г. той писалъ на брата си, Херцога Саксенъ-Кобурготский: „Трѣбва да се вразуми Австрия, че съединената, подъ главенството на Прусия, Германия съставлява единственна защита, която Австрия би могла да намѣри противъ своите двама противника“. (Глед. *The life of his Royal Highness the Prince Consort, by Theodore Martin, Bk. IV*). Обаче, трѣбвало да се прибѣгне къмъ битката при Садова, за да приеме Австрия тая программа на принца Алберта, която неотдавна осъществили въ Виена и която той на кратко начърталъ прѣди двадесетъ години. Франция, прочее не може да се счита вече за противникъ на Австрия.

— Всѣкий единъ, който се занимава съ истинния въпросъ, трѣбва да чете и да повтаря статиите на Сенъ-Маркъ-Жирардена, които той напечаталъ въ *Revue de Deux Mondes* между 1860 и 1862 години. Ето нѣколко откъслека отъ тѣхъ:

„Турцитѣ, живущи въ Европа, не сѫ производителни. Тѣ сѫ чуждеядно племе, което живѣе исклучително чрѣзъ грабение христианитѣ. Направете грабението невъзможно, или понѣ затруднително, — и турцитѣ ще се изселятъ и ще отидатъ да измратъ въ друго нѣкое място. Турската властъ въ България или Румелия, по тоя начинъ, ще падне сама по себе, безъ всѣко намѣсване, както вече е станало въ Сърбия и въ Придунавските княжества“.

— „Въ Америка, благодарение на човѣшкия трудъ, пустинята все се намалява. На истокъ благодарение на грабителството и нехайството на турцитѣ, пустинята все се увеличава“ (*).

„Кого искате за властители на Истокъ: турцитѣ или русситѣ?“ Ни еднитѣ, ни другитѣ, но самитѣ народи. — „Но кой ще защищава вашата нова Турция?“ А кой защищава умирающата Турция? И какъ за Европа е по мѫчно да пази люлката, отколкото гробницата?“

*) Глед. № 7 въ Приложениета.